

Arrest

nr. 268 851 van 23 februari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DER HASSELT
Sint Annalaan 608 / gelijkvloers
1800 VILVOORDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. VAN DER HASSELT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Wit-Russische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 15 oktober 2019 België binnen en verzoekt op 21 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 15 juni 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoeker tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 16 juni 2021 aangetekend wordt verzonden aan verzoeker en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde een Wit-Russisch staatsburger te zijn, geboren op 23/07/1980 en afkomstig uit de stad Novopolotsk gelegen in de provincie Vitebsk. U steunde verschillende oppositiepartijen onder meer door als vrijwilliger pamfletten uit te delen en aan betogingen deel te nemen. Omwille van problemen met de

autoriteiten wegens uw oppositieactiviteiten hebt u vanaf 2001 meerdere keren Wit-Rusland verlaten en bent u naar de Europese Unie gekomen. U diende in verschillende landen verzoeken om internationale bescherming in, namelijk in Duitsland in 2001 en in 2003 of 2004, in Finland in 2009, in Nederland in 2011 en in Zweden in 2005 en in 2014. U ontving telkens negatieve beslissingen inzake deze verzoeken. Na uw eerste verzoek om internationale bescherming in Duitsland en na uw verzoek in Nederland keerde u vrijwillig terug naar Wit-Rusland. De andere keren werd u telkens gerepatrieerd. Na uw terugkeer uit Zweden werd u eind 2015 lid van de partij "Narodnaya Hramada" (Belarusian Social Democratic Party of People's Assembly) onder het voorzitterschap van N.S. U nam regelmatig deel aan bijeenkomsten van de plaatselijke afdeling van uw partij in uw stad Novopolotsk. In 2017 organiseerde de oppositie betogingen in verschillende steden tegen een nieuwe wet waardoor werklozen voortaan belastingen moesten betalen. U nam deel aan bijeenkomsten met betrekking tot de organisatie van deze betogingen en verspreidde ook pamfletten om mensen aan te sporen aan de betogingen deel te nemen. U nam zelf deel aan een betoging in Minsk op 17 februari 2017 die vreedzaam verliep. Tijdens een andere betoging op 25 maart 2017 in Minsk werd u echter samen met andere deelnemers gearresteerd door de politie. U werd vervolgens door de rechtbank veroordeeld tot vijftien dagen gevangenisstraf die u in een gevangenis in Minsk moest uitzitten. Na uw vrijlating werd u nog een keer door de lokale politie in Novopolotsk opgeroepen voor een gesprek waarbij u onder druk werd gezet om uw politieke activiteiten stop te zetten. In de zomer van 2017 nam u nog deel aan een andere kleinere protestactie in Novopolotsk die georganiseerd werd om het ontslag te eisen van een regeringsfunctionaris die werkzaam was in een plaatselijke fabriek en die in dronken toestand met de wagen gereden had. U werd tijdens uw deelname aan deze actie gearresteerd door de politie. U werd vervolgens door de rechtbank veroordeeld tot tien dagen opsluiting in het politiekantoor in Novopolotsk. Daarna werd u nog verschillende keren door de politie opgeroepen om u onder druk te zetten om uw politieke activiteiten stop te zetten. Enkele maanden later verliet u Wit-Rusland. U ging naar Moskou waar u ongeveer een jaar in het bedrijf van een vriend werkte. Begin 2019 keerde u terug naar Wit-Rusland. In april 2019 nam u deel aan een spontane protestactie van de oppositie in Kuropaty tegen de afbraak door de regering van de houten kruisen ter herdenking van de slachtoffers van het sovjetregime. U werd tijdens deze protestactie gearresteerd door de politie. U werd door de rechtbank veroordeeld tot tien dagen gevangenisstraf die u in een gevangenis in Minsk moest uitzitten. Bij uw vrijlating moest u een uitreisverbod ondertekenen. De volgende dag werd u opgeroepen door de lokale politie. U vernam dat er ook een onderzoek zou volgen omwille van het feit dat u tijdens uw arrestatie verzet had geboden. Volgens de echtgenote van een kennis van u, die bij het onderzoekscomité werkte, zou er tegen u een strafzaak geopend worden. U had tijdens uw arrestatie immers een politieagent tegen de grond geduwd waardoor hij ernstige verwondingen had opgelopen. Ze raadde u aan om het land te verlaten. U liep immers risico om veroordeeld te worden tot enkele jaren gevangenisstraf. Eind mei 2019 vertrok u naar uw vriend in Rusland. In oktober 2019 reisde u onder begeleiding van smokkelaars in een minibus naar België waar u op 15 oktober 2019 aankwam. U diende hier op 21 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten voor: een afgedrukte screenshot van een videoopname op YouTube en een kopie van een brief d.d. 03/04/2019 van de stedelijke administratie van de stad Novopolotsk. Uw advocaat, Meester Christophe Desenfans, legde per mail d.d. 07/07/2020 nog verschillende foto's en video-opnames voor aangaande enkele betogingen en ook een foto van u samen met voorzitter N.S.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde in geval van terugkeer naar Wit-Rusland vervolging te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van uw activiteiten voor de oppositie (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 3-12 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 3-10).

Er dient echter op gewezen te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken omwille van onderstaande redenen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om uw beweerde oppositieactiviteiten voor de partij "Narodnaya Hramada" (Belarusian Social Democratic Party of People's Assembly) aannemelijk te maken. U verklaarde dat u eind 2015 lid van deze partij geworden bent. U gaf aan dat er vanaf februari 2017 in verschillende steden demonstraties en protestacties georganiseerd werden tegen een nieuwe wet die uitgevaardigd werd met betrekking tot een opgelegde belasting voor werklozen, het zogenoemde decreet nr. 3. U stelde dat u in deze periode actief deelnam aan meerdere partijbijeenkomsten aangaande de organisatie van deze betogingen en dat u pamfletten verspreidde om mensen op te roepen om deel te nemen aan deze acties. U nam ook deel aan verschillende betogingen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 4, 6, 7, 8 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 5, 6). Toen u gevraagd werd of er tijdens de grote betoging van 25 maart 2017 in Minsk, waaraan u zelf ook deelnam, al dan niet oppositieleiders aanwezig waren, stelde u dit merkwaardig genoeg niet te weten. U dacht dat het niet het geval was omdat de ordediensten oppositieleiders gewoonlijk al arresteren op voorhand, maar u kon niet zeggen of de voorzitter van uw partij, N.S., toen ook gearresteerd werd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 6). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan er een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt evenwel dat N.S., die eerder publiekelijk had aangekondigd om deze betoging te leiden, vooraf gearresteerd werd en gedurende enkele dagen werd vastgehouden. Behalve deze betoging vermeldde u nog een betoging op 17 februari 2017 die vreedzaam verlopen was en nog een kleine actie in Novopolotsk waaraan u ook deelgenomen zou hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 5). Toen vervolgens gevraagd werd naar nog andere grote betogingen in 2017 tegen deze nieuwe wet, kon u enkel in het algemeen zeggen dat er heel veel betogingen waren in verschillende steden, maar u kon hierover verder niet meer concrete informatie geven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 6). U stelde voorts dat er na de betoging van 25 maart 2017 in Minsk geen grote betogingen meer georganiseerd werden tegen deze nieuwe wet, maar enkel kleinschalige acties of acties uitgevoerd door één persoon (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 6, 7). Toen u gevraagd werd of de voorzitter van uw partij in deze periode nog problemen gekend had, dacht u dat hij toen wel opgesloten werd, maar u kon het zich niet herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 6). Uit de beschikbare informatie blijkt nochtans dat er begin mei 2017 nog een demonstratie in Minsk georganiseerd werd waaraan enkele honderden personen deelnamen en die onder andere ook het decreet nr. 3 aan de kaak stelde. Bovendien werd de voorzitter van uw partij, N.S., één van de organisatoren van deze actie, vooraf gearresteerd en gedurende enkele dagen vastgehouden. Gezien uw verklaringen dat u als lid van de oppositiepartij "Narodnaya Hramada" actief betrokken was bij deze protesten in 2017 tegen de nieuwe wet met betrekking tot een opgelegde belasting voor werklozen, is het niet aannemelijk te noemen dat u dan zo weinig op de hoogte bent van het verloop ervan. Ten slotte kon u behalve de voorzitter van de lokale afdeling van uw partij en zijn helper ook geen andere partijleden bij naam noemen. U vermeldde nog wel een vrouw die in Polotsk woonde met wie u soms afsprak om zaken van de partij te bespreken, maar u kon zich haar naam niet eens herinneren (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 6,11). Gezien uw verklaringen dat u ook na uw vertrek uit Wit-Rusland nog altijd contact met uw partijleden onderhoudt (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 3), zijn dergelijke vage verklaringen weinig overtuigend te noemen. Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde actieve betrokkenheid bij de protestacties in 2017 tegen de nieuwe wet aangaande de opgelegde belasting voor werklozen al ernstig ondermijnd. Gezien bovenstaande vaststellingen wordt ook afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw beweerde arrestatie tijdens uw deelname aan de betoging op 25 maart 2017 en uw veroordeling door de rechtbank tot vijftien dagen gevangenisstraf.

Voorts kunnen uw verklaringen met betrekking tot uw deelname aan de protestactie in Novopolotsk in de zomer van 2017 om het ontslag te eisen van een regeringsfunctionaris ook niet overtuigen. In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw partij "Narodnaya Hramada" niet had opgeroepen om deel te nemen aan deze actie. U wist ook niet of er leden van de partij aan de actie deelgenomen hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 10). In uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat lokale activisten van "Narodnaya Hramada" wel mee hadden opgeroepen om aan deze protestactie deel te nemen en dat de helper van de voorzitter van de lokale afdeling zelf aanwezig was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal

d.d. 08/10/2020, p. 7). Hierdoor worden uw verklaringen aangaande uw deelname aan deze protestactie en bijgevolg ook aan uw arrestatie en veroordeling door de rechtbank ten gevolge hiervan ondermijnd.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen met betrekking tot uw deelname aan de protestactie in Kuropaty in april 2019 tegen de verwijdering van de kruisen ter herdenking van de sovjetslachtoffers door de autoriteiten, wat volgens uw verklaringen de oorzaak was van het feit dat er tegen u een strafzaak geopend werd, ook niet geloofwaardig te noemen zijn.

Uw verklaringen aangaande het verloop van deze protestactie stemmen vooreerst niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde namelijk dat de activisten, onder wie uzelf, drie of vier dagen lang de doorgang blokkeerden voor de graafmachines zodat de arbeiders de kruisen niet konden neerhalen. Enkele activisten zouden zich ook vastgeketend hebben aan de bulldozers. Pas daarna kwam de politie tussenbeide en werden activisten, onder wie ook u, gearresteerd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 11 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 8). Uit de beschikbare COI blijkt daarentegen dat de Belarussische autoriteiten op 4 april 2019 's morgens begonnen waren met het verwijderen van de kruisen. De ordediensten blokkeerden nog diezelfde dag de toegang tot de Kuropaty-site en arresteerden verschillende activisten die in de buurt van de site wilden komen. 's Avonds verzamelden zich zo een 200 personen aan de Kuropaty-site om een gedenkoptocht langs de kruisen te houden voor de Stalinslachtoffers. Tijdens deze optocht gebeurden er geen arrestaties meer. Gezien bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde arrestatie tijdens deze actie.

Bovendien legde u ook enkele vage en incoherente verklaringen af aangaande de strafzaak die tegen u geopend werd omwille van het feit dat u tijdens uw deelname aan de actie in Kuropaty een politieagent verwond zou hebben. U verklaarde dat u over deze strafzaak ingelicht werd door de echtgenote van een vroegere klasgenoot van u die bij het zogenaamde onderzoekscomité werkte. U wist echter niet eens welke functie ze daar precies uitoefende, terwijl u haar toch zelf gevraagd had om te informeren aangaande het gerechtelijk onderzoek tegen u (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 12). U beweerde voorts dat u op basis van het wetsartikel in de strafzaak tegen u vijf jaar gevangenisstraf riskeerde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 12). U kon echter niet zeggen om welk wetsartikel het ging (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 9). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u nog in strijd met uw eerdere verklaringen dat u op basis van dit artikel tot drie jaar gevangenisstraf kon krijgen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 9).

Ten slotte zijn uw verklaringen aangaande uw reisweg weinig overtuigend te noemen. U verklaarde dat u met een minibus vanuit Oekraïne naar België gereden bent. U beweerde dat deze reis ongeveer drie dagen duurde, maar u kon in het geheel niet zeggen langs welke landen of plaatsen u gereden bent (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 4). U verklaarde dat u tijdens de hele reis in de minibus verborgen zat en u niet naar buiten kon kijken. U stelde ook dat de chauffeurs u enkel gezegd hadden dat u zich stil moest houden als ze onderweg ergens stopten (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 4). Deze verklaringen zijn niet overtuigend te noemen. Aangezien een dergelijke clandestiene reis toch een uiterst precare onderneming is, kan redelijkerwijs verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de organisatie en het traject van uw reis. Bovendien legde u uw Wit-Russisch paspoort niet voor en legde u ook incoherente verklaringen af aangaande de reden waarom u uw paspoort niet kon voorleggen. Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u namelijk dat uw paspoort door de politie werd afgenomen na uw laatste arrestatie en dat u toen ook een uitreisverbod moest ondertekenen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 8-9). Op de Dienst Vreemdelingenzaken had u daarentegen echter verklaard dat uw paspoort pas in beslag werd genomen door de politie tijdens een huiszoeking na uw vertrek uit Wit-Rusland (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken, vraag nr. 28). Bovenstaande vaststellingen doen bijgevolg vermoeden dat u uw paspoort bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo bepaalde informatie aangaande het tijdstip en de omstandigheden van uw vertrek verborgen te houden voor het Commissariaat-generaal. Uw algehele geloofwaardigheid komt hierdoor verder op de helling te staan.

Uw verklaringen over uw vroegere oppositie-activiteiten voor 2015 zijn eveneens vaag en weinig overtuigend te noemen waardoor de geloofwaardigheid ervan ook ondermijnd wordt. U verklaarde dat u verschillende oppositiepartijen steunde, maar u kon zich geen concrete oppositie-activiteiten waaraan u deelnam meer herinneren. U verklaarde omwille van uw deelname aan betogingen enkele keren

gearresteerd te zijn, maar u kon hierover verder geen concrete informatie geven (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 4, 5). U gaf weliswaar aan dat u tijdens de presidentsverkiezingen van 2010 de oppositiekandidaat J.R. actief gesteund hebt door handtekeningen voor hem te verzamelen en pamfletten uit te delen (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 5). In verband hiermee dient er echter op gewezen te worden dat u tegenover de Nederlandse asielinstanties in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2011 verklaard had dat u toen een andere presidentskandidaat, namelijk A.S., actief gesteund had. U koos toen voor S. omdat de ideeën van de andere kandidaten u onbekend waren (zie gehoorverslag Nederlandse asielinstanties, p. 3, 7, 8). Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw beweerde oppositie-activiteiten verder ondermijnd. U verklaarde voor het Commissariaat-generaal immers dat u geen andere presidentskandidaat gesteund had dan J.R. (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 5). Ook in verband met uw verklaringen dat u in 2012 valselijk beschuldigd werd van drugsbezit omwille van uw oppositie-activiteiten en hiervoor veroordeeld werd door de rechtbank, moet worden opgemerkt dat u tegenover de Zweedse asielinstanties in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in 2014 verklaard had dat deze problemen rechtstreeks te maken hadden met nota bene uw lidmaatschap van de partij "United Civic Party" (Verenigde burgerpartij) (zie gehoorverslag Zweedse asielinstanties, p. 3, 4, 5, 6). Voor het Commissariaat-generaal stelde u echter dat u vroeger weliswaar als vrijwilliger verschillende oppositiepartijen gesteund hebt, maar dat u nooit lid bent geweest van enige andere partij (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 3 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 5). Hierdoor wordt eveneens afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Bijgevolg kan u niet aannemelijk maken dat u omwille van uw beweerde oppositie-activiteiten voor 2015 enige vervolging te vrezen zou hebben vanwege de Wit-Russische autoriteiten.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De verschillende foto's en video-opnames met betrekking tot enkele betogingen, waarop u zelf nergens te zien bent, kunnen uw beweerde persoonlijke vervolgingsproblemen geenszins staven. Op basis van de enige afgedrukte screenshot van een video-opname op Youtube waarin u te zien bent en die volgens uw verklaringen opgenomen werd tijdens de betoging op 25 maart 2017 (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 2), kan niet met zekerheid afgeleid worden dat u werkelijk als opposant deelgenomen zou hebben aan deze betoging en evenmin dat u toen gearresteerd zou zijn. De foto waarop u te zien bent samen met de voorzitter van de partij "Narodnaya Hramada", kan uw beweerde oppositieactiviteiten voor deze partij ook niet staven, aangezien de herkomst van deze foto en de precieze omstandigheden waarin deze foto genomen werd niet geverifieerd kunnen worden. De brief van de stedelijke administratie van Novopolotsk kan geen afbreuk doen aan bovenstaande argumentatie. In deze brief waarin vermeld wordt dat u bent opgenomen in een lijst van arbeidsgeschikte burgers die werkloos zijn en die voortaan zelf de kosten voor bepaalde nutsvoorzieningen moeten betalen, kan namelijk geen direct verband met uw beweerde persoonlijke vervolgingsfeiten afgeleid worden.

Wat betreft de door u gemaakte opmerkingen die na uw persoonlijke onderhouden d.d. 23/06/2020 en 08/10/2020 aan het Commissariaat-generaal bezorgd werden (zie e-mails, d.d. 21/08/2020 en 22/10/2020), kan worden vastgesteld dat de opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud voornamelijk correcties en preciseringen betreffen, onder meer aangaande de schrijfwijze van bepaalde namen, het geldbedrag dat u aan de smokkelaars betaalde, de persoon die u de gegevens van de contactpersoon in Oekraïne bezorgde, en de precieze data van uw aankomst in Oekraïne en in België. Voorts stelde u dat u in 2017 ook uw land verlaten hebt omwille van een vrees voor vervolging. U benadrukte nog dat de algemene politieke situatie in uw land ondertussen verslechterd is en dat u nu risico loopt om gedood te worden. Aangezien hierboven omstandig werd uiteengezet waarom geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde oppositie-activiteiten in uw land, vermogen deze opmerkingen niet om bovenstaande argumentatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2, 3, 10 en 11 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2, 3, 4, 10, 11 en 12 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een weergave van de door hem geschonden geachte bepalingen past verzoeker deze als volgt toe op zijn situatie:

“Dat het CGVS stelt dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt.

De eerste observatie van het CGVS is dat verzoeker weinig kan zeggen over de betogingen die hi bijwoonde. Het CGVS gaat er echter van uit dat verzoeker een zeer actief betrokken lid was, echter dat is niet waar. Inderdaad, verzoeker was betrokken, maar enkel als lid in zeer lage rang. Hij had niet veel taken, laat staan echte verantwoordelijkheden. Hij was ook niet in contact met de verantwoordelijken van de partij. Het is niet omdat hij naar bijeenkomsten gaat, dat hij veel verantwoordelijkheid opneemt. Ook voor het uitdelen van pamfletten is geen verantwoordelijkheid nodig. Het CGVS gaat te veel uit van een belangrijke rol van verzoeker in de partij, die hij niet had. Hij was dan ook niet op de hoogte van alle maatregelen die de partij had genomen, laat staan dat hij wist wie van de partij allemaal aanwezig was, en zeker over de voorzitter kon hij ónmogelijk zeggen of die persoon aanwezig was tijdens een betoging, nu verzoeker niet met hem in rechtstreeks contact stond. Bovendien weet verzoeker wel degelijk dat de voorzitter vaak op voorhand wordt opgepakt, de kans was er dus dat zijn voorzitter niet op een betoging aanwezig was, maar dat weet verzoeker nooit zeker.

Als verzoeker antwoordt dat er "niet met grote aantallen" na 25 maart nog actie is gevoerd, is het absoluut subjectief te noemen, en volledig ongegrond, om te zeggen dat het vreemd is dat verzoeker niets weet van de betoging in mei 2017 waaraan enkele honderden personen hadden deelgenomen. Op de betoging van 25 maart 2017 waren meer dan 1000 mensen aanwezig (zie stuk 3). Dan valt "enkele honderden" nog mee in aantal. Gelet op de grote protesten, kan deze betoging voor verzoeker absoluut bekeken worden als 'niet met grote aantallen'. Zijn antwoord zegt dus zeer weinig over volgende acties. Verzoeker zegt trouwens zelf dat er na 25 maart nog acties waren.

Over de betoging van 25 is het volgende terug te vinden:

On March 25, large numbers of riot police blocked off the area around the Academy of Sciences on Independence Prospect, the planned rally site. Police brought water cannons, prisoner transport vehicles, armored vehicles, and other equipment for dispersing crowds.

The Minsk rally was scheduled for 2 p.m. Between 12:30 and 4 p.m., riot police arrested hundreds of people, including peaceful protesters, journalists, and passers-by who were either in the area or tried to approach it beforehand. "They were arresting everyone in sight, even people who were just standing or simply walking by -young, elderly - didn't matter, " one witness told Human Rights Watch A British journalist who witnessed detentions near Victory Square, 2.3 kilometers from the Academy of Sciences, and was later himself detained, said, "It looked as if these riot squads were literally "people hunting" - these men were not motivated, they were possessed: randomly grabbing and throwing people, anyone, that came their way, into police vans."(stuk4)

Verzoeker toont aan dat hij op deze betoging was en dat hij dus gevaar heeft gelopen.

Dat verzoeker drie jaar na datum zich een naam niet meer kan herinneren van een persoon die hij maar af en toe sprak, mag niet verbazen. Het CGVS lijkt ervan uit te gaan dat verzoeker zeer regelmatig met deze vrouw uit Polotsk communiceerde, maar men vergeet dat deze vrouw uit een andere stad kwam, en dat verzoeker haar maar af en toe hoorde en geen contact meer had sinds hij vertrokken is (ook al had hij met anderen wel nog contact).

Dat het CGVS over de betoging in de zomer van 2017 zijn vragen bij de twee persoonlijke onderhouds anders stelde, en dan verzoeker zijn woorden verdraait om het in hun kraam te laten passen. Tijdens het eerste persoonlijk onderhoud vraagt men of zijn partij initiatief had genomen en dat weet verzoeker niet. Hij weet niet of zijn partij 'als partij' deelnam aan de betoging. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud zegt hij dat lokale activisten het initiatief hadden genomen. Onder die activisten, en onder de deelnemers, waren wel leden van zijn partij. Dat betekent nog niet dat zijn partij 'als partij' deelnam, noch dat zijn partij 'als partij' initiatief had genomen voor deze betoging...

In de informatie van het CGVS spreekt men, wat betreft de protestactie van april 2019 in Kuropaty enkel over 4 april 2019. Men spreekt niet over wat er de dagen voordien gebeurde. Dat verzoeker aangeeft dat hij reeds enkele dagen aanwezig was voor de politie ingreep. Dat verzoeker ook niet beweerde dat de protestactie alle neerhaling van kruisen kon voorkomen. Dat dit alles niet onverenigbaar is met de informatie van het CGVS.

Wat verzoeker bedoelde met de artikelen over zijn strafzaak is dat de vervolgende autoriteit kan doen wat ze willen: ze kiezen een beschuldiging uit, en plakken daar het aantal jaar gevangenisstraf op dat ze willen: 3 jaar of 5 jaar, het is allemaal mogelijk. Dat verzoeker wel degelijk de naam kende van de vrouw die hem over de strafzaak inlichtte, alsook haar dienst meedeelde (het onderzoekscomité), daar is verder niets over gevraagd...

Gelet dat de reisweg zo'n precarie onderneming is, is het toch net gemakkelijker om de persoon in de bestelwagen niet te vertellen waar die allemaal passeert? Dit zou de onderneming er net moeilijker op maken, in plaats van dat men gewoon kan vluchten zonder stoppen. Als verzoeker niet uit zijn raam kan kijken, heeft hij natuurlijk geen enkel besef van plaats en tijd.

Dat verzoeker tijdens zijn eerste persoonlijke onderhoud spreekt over 'documenten' die bij de huiszoeking na zijn vertrek in beslag werden genomen. Ook in de samenvatting van DVZ staat 'documenten'. Dat er op de vragenlijst 'paspoort' werd geschreven als antwoord, terwijl het enkel documenten betrof, daar kan verzoeker niets aan doen. Hij kan deze vragenlijst trouwens pas nakijken na opvraag van het dossier. Hij wist dus niet vertalingen waren in de samenvatting van DVZ. Het woord 'paspoort' zal dus verkeerd vertaald zijn.

Ook over de vorige oppositieactiviteiten van verzoeker spreekt het CGVS over 'actief steunen'. Voor verzoeker is er een verschil tussen lid zijn met een hoge functie in de partij en verantwoordelijkheid opnemen, en zich kunnen vinden in de standpunten van een kandidaat of partij, en informatie hierover verzamelen, en eventueel aan andere mensen overmaken via pamfletten. Ook "lidmaatschap" van een partij betekent niet per se actief betrokken zijn bij de organisatie van de partij, maar kan inhouden dat verzoeker vooral naar die partij toe trok.

Dat het CGVS dus niet afdoende motiveert waarom de verklaringen van verzoeker weinig aannemelijk zijn en daarom artikel 2 en 3 inzake de motiveringsplicht schendt.

Dat verzoeker zijn asielrelaas wél aannemelijk maakt, maar dat het CGVS onvoldoende moeite doet om verzoeker zijn beweringen te onderzoeken.

Dat verzoeker duidelijk maakt dat hij door de Wit-Russische autoriteiten vervolgd zal worden (nu hij aantoonde op de betogingen aanwezig geweest te zijn), en dat dus zijn leven in gevaar is indien hij moet terugkeren naar zijn land van herkomst. Het betreft een schending van recht op leven, of het verbod op onmenselijke behandelingen, en dit omdat zijn recht op vrijheid van meningsuiting, en vrijheid van vereniging wordt geschonden, nu hij van het regime in Wit-Rusland duidelijk geen afwijkende mening mag hebben. Verzoeker moet de vluchtenlingenstatus toegewezen krijgen.

Dat daarnaast het CGVS in alle talen zwijgt over waarom verzoeker niet de subsidiaire beschermingsstatus toegewezen kan krijgen.

Nochtans is de situatie in Wit-Rusland op heden duidelijk, en dit zeker sinds de verkiezingen in 2020, maar ook reeds eerder iedereen die niet vóór Loekasjenko is, is tegen en zal opgepakt worden. Vervolgens zijn er verschillende berichten over de marteling van politieke gevangenen, en dit enkel en alleen omdat ze het durfden om tegen het regime te protesteren.

Zo blijkt:

'The authorities responded to demonstrations with a massive crackdown that saw more than 35,000 people arrested and thousands beaten by police. Leading opposition figures have been either jailed or forced to leave the country. ' (zie stuk 5)

En verder:

"She pointed out that three of Lukashenko 's opponents during last year's election remained behind bars, and that they were among some 530 people currently considered to be prisoners of conscience in the country.

Over the past year, Marin said more than 35,000 people had been arbitrarily detained for simply exercising their right to assemble peacefully or their solidarity with the victims of rights abuses.

Thousands more had been subjected to violence, humiliation and intimidation by law enforcement officers, she said, adding that she had received information indicating that torture of the detained was all but "systematic".

"These extremely serious violations have led to no prosecution in Belarus, " she said, decrying "persistent impunity" in the country. " (stuk 6)

Wit-Rusland schrikt er zelfs niet van terug om een vliegtuig te laten landen op de luchthaven van de hoofdstad (zogezegd wegens bom-melding), enkel en alleen om een 'dissident' te kunnen oppakken (zie stuk 7). Terwijl de luchthaven van Minsk was niet eens de dichtstbijzijnde luchthaven: dat was de luchthaven van bestemming...

Ook mensenrechtenorganisaties en nieuwszenders worden niet met rust gelaten (zie stuk 8 en 9).

Zelfs als verzoeker tot in Wit-Rusland geraakt (hij zal echter wegens zijn verleden bij aankomst onmiddellijk worden opgepakt door de Wit-Russische KGB), kan hij nooit nog een demonstratie bijwonen, zonder schrik te hebben dat hij opgepakt en gemarteld zal worden.

Verzoeker mag bij terugkeer naar Wit-Rusland zijn politieke overtuiging niet meer uiten en hij mag niet meer samenkomen met gelijkgestemden, anders loopt hij een grote kans op foltering. Het CGVS heeft hier in geen enkel woord over gesproken: nochtans moet verzoeker zijn recht op vrijheid van meningsuiting en gedachte gerespecteerd worden en moet hij die overtuiging kunnen ten uiting brengen in vereniging.

De documenten die verzoeker bijbracht tonen wel degelijk aan dat hij aanwezig was op de betogingen of minstens dat hij betrokken was bij oppositie.

Verzoeker weet goed dat de Wit-Russische KGB al deze informatie ook heeft. Van zodra hij een voet in Wit-Rusland zal zetten, zal de KGB op de hoogte zijn en kunnen ze hem opnieuw komen oppakken wegens 'dissidentie', vooral nu hij jarenlang in het buitenland is geweest na eerder opgepakt te zijn.

Zo blijkt:

"When Lukashenko went after P., it was not just because the 26-year-old editor of the Nexta Telegram channel had become a powerful counter to the regime's own leaden propaganda. It was also part of the KGB's wider campaign to intimidate the emigre movement.

Every embassy has a rezidentura, a KGB station, tasked not so much with conventional espionage as with keeping tabs on local members of the Belarusian community — and especially anyone believed to be supportive of the political opposition. This can be as petty as donating a few euros to help fund an independent media outfit or posting critical messages on social media: it all gets logged and reported back to an increasingly paranoid Minsk.

Lukashenko makes no bones about this, recently warning opposition supporters 'we know your faces, and it's just a matter of time for you'. " (stuk 10)

Verzoeker loopt absoluut gevaar bij terugkeer naar Wit-Rusland, nu de KGB bezwarende informatie over hem heeft.

Verzoeker moet de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

Verzoeker zal trachten bijkomende informatie bij te brengen over de omstandigheden in Wit-Rusland, die recenter zijn bij de datum van de zitting."

2.2. Stukken

Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende nieuwe stavingstukken gevoegd:

- *"Belarus protests: Hundreds arrested after defying ban"*, 25 maart 2017, *BBC News* (stuk 3);
- *"Belarus : 'Freedom Day' Crackdown, Human Rights Watch"*, 3 april 2017 (stuk 4);
- *"Belarus Government blocks top media outlet, detain reporters, Via AP news wire"*, 8 juli 2021 <https://www.independent.co.uk/news/belarus-government-blocks-top-media-outlet-detain-reporters-belarus-kyiv-ukraine-alexander-lukashenko-european-union-b1880385.html> (stuk 5);
- *"UK expert likens Belarus to 'totalitarian' states, Al Jazeera"*, 5 juli 2021 (stuk 6);
- *"What's happening in Belarus? Here are the basics, NY Times"*, 26 mei 2021 <https://nytimes.com/2021/05/26/world/europe/whats-happening-in-belarus.html> (stuk 7);
- *"Activists detained amid raids at human rights NGOs in Belarus, Euronews"*, 14 juli 2021 <https://euronews.com/2021/07/14/activists-detained-amid-raids-at-human-rights-ngos-in-belarus> (stuk 8);
- *"Nasha Niva: Belarus blocks leading opposition online news website and detains journalists, Euronews"*, 8 juli 2021, <https://euronews.com/2021/07/08/nasha-niva-belarus-blocks-leading-opposition-online-news-website-and-detain-journalists> (stuk 9);
- *"It's time to kick out Lukashenko's KGB thugs, The Spectator"*, 3 juni 2021 (stuk 10).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot

staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij, zo weze herhaald, daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen: een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Handvest, dat het recht op menselijke integriteit waarborgt, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in. Hetzelfde kan worden gesteld voor wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 4 van het Handvest, die met de artikelen 2 en 3 van het EVRM overeenstemmen.

De schending van de artikelen 10 en 11 van het EVRM en van de artikelen 10, 11 en 12 van het Handvest kunnen evenmin dienstig worden aangevoerd tot staving van onderhavige vordering tegen de beslissing van de commissaris-generaal waarbij, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de hoedanigheid van vluchteling van betrokkene en over het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan.

Het enig middel is bijgevolg, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Beoordeling in het kader van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Verzoeker verklaart in geval van terugkeer naar Wit-Rusland vervolging te vrezen vanwege de autoriteiten omwille van zijn activiteiten voor de oppositie.

2.3.6.2. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn asielrelaas aannemelijk te maken. Immers, zoals in de bestreden beslissing omstandig wordt uiteengezet, slaagt verzoeker er (i) niet in om zijn beweerde oppositieactiviteiten voor de partij “*Narodnaya Hramada*” en zijn beweerde actieve betrokkenheid bij de protestacties in 2017 tegen de nieuwe wet aangaande de opgelegde belasting voor werklozen aannemelijk te maken; (ii) kunnen zijn verklaringen met betrekking tot zijn deelname aan de protestactie in Novopolotsk in de zomer van 2017 om het ontslag te eisen van een regeringsfunctionaris ook niet overtuigen; (iii) zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn deelname aan de protestactie in Kuropaty in april 2019 tegen de verwijdering van de kruisen ter herdenking van de sovjetslachtoffers door de autoriteiten, wat volgens zijn verklaringen de oorzaak was van het gegeven dat er tegen hem een strafzaak geopend werd, niet geloofwaardig te noemen; (iv) zijn verzoekers verklaringen aangaande zijn reisweg weinig overtuigend te noemen en (v) zijn de verklaringen over de vroegere oppositieactiviteiten vóór 2015 eveneens vaag en weinig overtuigend. De door verzoeker voorlegde documenten (vi) zijn, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, niet van die aard dat zij afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Ook de door verzoeker gemaakte opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud (vii) vermogen deze argumentatie niet in positieve zin om te buigen.

2.3.6.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen geslaagde poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de onaannemelijkheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel om onderstaande redenen in gebreke blijft.

2.3.6.4. De Raad treedt de commissaris-generaal vooreerst bij dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn beweerde oppositiepraktijken voor de partij “*Narodnaya Hramada*”, en meer specifiek zijn actieve betrokkenheid bij de protestacties in 2017 tegen de nieuwe wet aangaande de opgelegde belasting voor werklozen, aannemelijk te maken.

Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij in het verzoekschrift oppert dat het commissariaat-generaal te veel uitgaat van een belangrijke rol van verzoeker in de politieke partij “*Narodnaya Hramada*”.

Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijke onderhouden (notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 4, 6-8 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 5-6) duidelijk aan dat hij eind 2015 lid is geworden van betreffende partij, dat hij concrete activiteiten voor de partij deed, die bestonden uit het bijwonen van bijeenkomsten in Nopolotok, waar hij woonde, en in Polotsk, tien kilometer verder, en het verspreiden van pamfletten. Tijdens deze bijeenkomsten, met activisten van “*Narodnaya Hramada*” en van andere partijen werd de situatie zoals ontstaan door de wet aangaande de opgelegde belasting voor werklozen besproken alsook acties. Ter voorbereiding van de eerste grote betoging tegen deze wet op 17 februari 2017 verspreidde verzoeker samen met een vriend pamfletten. Los van het feit dat hij geen bewijs kan voorleggen van zijn lidmaatschap van de politieke partij “*Narodnaya Hramada*”, wijst de Raad erop dat, in zoverre uit verzoekers verklaringen nog kan worden aangenomen dat hij een lid in zeer lage rang was, met niet veel taken, laat staan verantwoordelijkheden, dit niet verklaart waarom verzoeker zo weinig informatie kon geven over het verloop van het protest tegen de aangehaalde wet. Dat verzoeker dergelijke zaken niet zou weten omdat hij geen belangrijke rol had binnen de partij, kan niet als excuus worden aanvaard voor dergelijke onwetendheden die wijzen op een lakse, ongeïnteresseerde houding.

Verzoeker gaf wel aan deel te nemen aan de betogingen tegen voormelde wet, maar de Raad merkt dienaangaande op dat verzoeker er niet in slaagt zijn werkelijke deelname aan deze betogingen *in concreto* te staven. Zo beweert hij deel te hebben genomen aan de betoging in Minsk op 17 februari 2017, maar hij is niet te zien op de neergelegde video. Dat enkel zijn stem mogelijks te horen is (notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 7 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 3), bewijst allerminst dat hij actief deelnam aan de beweerde betoging, waarvan hij overigens aangaf dat hij geen problemen ondervonden had na deelname. De betoging waarop hij wel problemen zou hebben gekregen, was die van 25 maart 2017 in Minsk, maar verzoeker blijft andermaal in gebreke aan te tonen dat hij aan deze betoging deelnam en dat hij dus gevaar heeft gelopen. Uit de initieel voorgelegde video blijkt dit immers niet, zoals verzoeker ook zelf aangaf (notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 9). Hetzelfde geldt overigens voor de neergelegde foto's van de betogingen, waarop verzoeker niet zelf te zien is. Op basis van de, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud neergelegde, enige afgedrukte *screenshot* van een video-opname op *Youtube* waarin verzoeker wel te zien zou zijn, en die volgens hem werd opgenomen tijdens de betoging van 25 maart 2017, kan dan weer niet met zekerheid worden afgeleid dat hij werkelijk als opposant heeft deelgenomen aan deze betoging en evenmin dat hij toen gearresteerd zou zijn. Wat tot slot de foto betreft waarop verzoeker met de voorzitter van de partij, N.S., te zien is, dient erop te worden gewezen dat deze zijn beweerde oppositiepraktijken voor betreffende partij niet vermag te staven, aangezien de herkomst van deze foto en de precieze omstandigheden waarin deze werd genomen niet kunnen worden geverifieerd.

Niettegenstaande verzoeker niet kan aantonen aan beide betogingen te hebben deelgenomen, blijft hij daarnaast ook in gebreke aan te geven of er tijdens de grote betoging in Minsk op 25 maart 2017 oppositieleiders aanwezig waren en of de voorzitter van zijn partij, N.S., toen ook gearresteerd werd. Dat verzoeker, zo hij aangeeft in zijn verzoekschrift, niet rechtstreeks met de voorzitter in contact stond en dat hij, gelet op zijn beperkt profiel, niet wist wie allemaal aanwezig was, is geen dienstig verweer. Uit de informatie, zoals gevoegd bij het administratief dossier (stuk 6), blijkt dat de voorzitter, N.S., die eerder publiekelijk had aangekondigd deze betoging te leiden, vooraf gearresteerd werd en gedurende enkele dagen werd vastgehouden. Ongeacht een mogelijks beperkt actief profiel kan van iemand die beweert meerdere malen te hebben deelgenomen aan manifestaties waarbij zijn politieke partij actief was en over een onderwerp waarvoor hij pamfletten uitdeelde, redelijkerwijs worden verwacht dat hij toch enige interesse aan de dag zou leggen en zich minimaal zou informeren alvorens aan zo'n manifestatie deel te nemen. Dat verzoeker niet wist dat de voorzitter van de partij, die de leiding overigens vooraf claimde, werd opgepakt vóór de manifestatie, omdat hij niet rechtsreeks met hem in contact stond, kan dan ook niet worden bijgetreden. Dat verzoeker, zoals hij aangeeft in het verzoekschrift, wel degelijk op de hoogte was dat de voorzitter vaak op voorhand werd opgepakt, dat de kans er dus was dat deze niet aanwezig zou zijn op een betoging maar dat verzoeker dat nooit zeker weet, komt naar voren als een allesbehalve een overtuigende verklaring die duidelijk na reflectie tot stand gekomen is, zeker daar verzoeker op de vraag “*S. heeft hij toen nog problemen gehad in die periode*” antwoordde “*ik denk dat hij werd opgesloten toen, ik herinner het me niet*”. Uit de informatie gevoegd bij het administratief dossier blijkt voorts, in tegenstelling tot wat verzoeker aangaf (notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 6), dat er in mei 2017 nog een demonstratie in Minsk werd georganiseerd, onder meer tegen dezelfde wet, waaraan enkele honderden mensen deel namen en dat de voorzitter, N.S., één van de organisatoren, vooraf werd gearresteerd en gedurende enkele dagen werd vastgehouden. Dat verzoeker hiervan niet op de hoogte zou zijn, is niet aannemelijk. Hij gaf ondubbelzinnig aan dat hij dacht dat er nog “*enkele kleine acties*” waren, “*piketten*”, “*éénpersoonsacties*”, “*niet met grote aantallen*”. *Post factum* aangeven dat enkele honderden nog

meevalt in aantallen, gelet op de betoging van 25 maart 2017 waar meer dan duizend mensen aanwezig waren, biedt geen verschuiving voor het niet op de hoogte zijn van deze toch wel van betekenis zijnde actie waaraan zijn partij duidelijk deelnam. Ten andere dient de motivering van de bestreden beslissing als geheel te worden gelezen en niet als een samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde vaagheden en onaannemelijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat geen geloof gehecht kan worden aan verzoekers beweerdde oppositiepraktijken.

Dat verzoeker de naam van de vrouw uit Polotsk, met wie hij soms afsprak om zaken van de partij te bespreken, niet kan herinneren, is niet ernstig, zeker daar hij verklaarde dat hij ook na zijn vertrek uit Wit-Rusland nog contact met partijleden onderhoudt. In het verzoekschrift beweren dat hij met deze vrouw, die hij maar af en toe hoorde en die uit een andere stad kwam, net geen contact meer had, en dat er reeds drie jaren verstreken zijn, kan bezwaarlijk een ernstig, dienstig verweer worden genoemd. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Er kan immers in redelijkheid worden aangenomen dat doorslaggevend gebeurtenissen in het geheugen van verzoeker zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. De Raad is van oordeel dat het loutere tijdsverloop tussen de gebeurtenissen in het land van herkomst en de persoonlijke onderhouden allerminst een afdoende verklaring kan bieden voor het niet herinneren van de naam van de vrouw, die in een stad tien kilometer verder woonde en met wie verzoeker soms afsprak om partijzaken te bespreken. In het verzoekschrift boudweg aanhalen dat verzoeker net met deze vrouw, met wie hij soms afsprak om partijzaken te bespreken, geen contact meer zou hebben terwijl hij nog altijd contact met lokale activisten onderhoudt, kan bezwaarlijk als ernstig verweer worden weerhouden en is in tegenspraak met zijn eerdere gezegden (notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 11).

2.3.6.5. Ook verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn deelname aan de protestactie in Novopolotsk in de zomer van 2017 om het ontslag te eisen van een regeringsfunctionaris, kunnen, omwille van de in de bestreden beslissing omstandige en pertinente motivering, niet overtuigen. Zo wordt terecht overwogen:

“In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw partij “Narodnaya Hramada” niet had opgeroepen om deel te nemen aan deze actie. U wist ook niet of er leden van de partij aan de actie deelgenomen hebben (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 10). In uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat lokale activisten van “Narodnaya Hramada” wel mee hadden opgeroepen om aan deze protestactie deel te nemen en dat de helper van de voorzitter van de lokale afdeling zelf aanwezig was (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 7). Hierdoor worden uw verklaringen aangaande uw deelname aan deze protestactie en bijgevolg ook aan uw arrestatie en veroordeling door de rechtbank ten gevolge hiervan ondermijnd.”

De vraagstelling van de *protection officer* was telkenmale eenduidig en, ofschoon misschien anders geformuleerd, werd tijdens de beide persoonlijke onderhouden expliciet gevraagd wie het initiatief genomen heeft genomen voor kwestieuze actie. Verzoekers gezegden waren duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar, het betoog van verzoeker in zijn verzoekschrift ten spijt, en zijn woorden werden geenszins verdraaid “om het in hun kraam te laten passen”.

2.3.6.6. Verder kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende arrestatie naar aanleiding van zijn deelname aan een protestactie in Kuropaty in april 2019 tegen de verwijdering van de kruisen ter herdenking van de sovjetslachtoffers door de autoriteiten, wat volgens zijn verklaringen de oorzaak was van het feit dat er tegen hem een strafzaak geopend werd. In tegenstelling tot voorgehouden in het verzoekschrift, zijn verzoekers verklaringen aangaande het verloop van deze protestactie niet in overeenstemming met de objectieve landeninformatie, zoals gevoegd bij het administratief dossier (COI Focus, *Belarus, Acties Kuropaty april 2019*). In de bestreden beslissing wordt dienaangaande als volgt overwogen:

“Uw verklaringen aangaande het verloop van deze protestactie stemmen vooreerst niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. U verklaarde namelijk dat de activisten, onder wie uzelf, drie of vier dagen lang de doorgang blokkeerden voor de graafmachines zodat de

arbeiders de kruisen niet konden neerhalen. Enkele activisten zouden zich ook vastgeketend hebben aan de bulldozers. Pas daarna kwam de politie tussenbeide en werden activisten, onder wie ook u, gearresteerd (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 11 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 8). Uit de beschikbare COI blijkt daarentegen dat de Belarussische autoriteiten op 4 april 2019 's morgens begonnen waren met het verwijderen van de kruisen. De ordediensten blokkeerden nog diezelfde dag de toegang tot de Kuropaty-site en arresteerden verschillende activisten die in de buurt van de site wilden komen. 's Avonds verzamelden zich zo een 200 personen aan de Kuropaty-site om een gedenkoptocht langs de kruisen te houden voor de Stalinslachtoffers. Tijdens deze optocht gebeurden er geen arrestaties meer. Gezien bovenstaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw beweerde arrestatie tijdens deze actie."

Dat men, zoals verzoeker in zijn enig middel opwerpt, in de betreffende landeninformatie enkel spreekt over 4 april 2019 en niet over wat de dagen ervoor gebeurde, toen verzoeker er al was en de politie nog niet ingreep, is op zich niet onverenigbaar met de informatie, maar vermag niet te verschonen dat er wel degelijk sprake is van niet overeenstemming met verzoekers verklaringen met de in de landeninformatie vervatte gang van zaken, waardoor geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde arrestatie tijdens de actie, waarvan verzoeker overigens geen enkel begin van bewijs kan voorleggen.

2.3.6.7. Voorts valt inzake de vermeende tegen verzoeker geopende strafzaak naar aanleiding van zijn deelname aan de actie in Kuropaty en waarbij hij een politieagent zou verwond hebben, het volgende te lezen in de bestreden beslissing:

"Bovendien legde u ook enkele vage en incoherente verklaringen af aangaande de strafzaak die tegen u geopend werd omwille van het feit dat u tijdens uw deelname aan de actie in Kuropaty een politieagent verwond zou hebben. U verklaarde dat u over deze strafzaak ingelicht werd door de echtgenote van een vroegere klasgenoot van u die bij het zogenaamde onderzoekscomité werkte. U wist echter niet eens welke functie ze daar precies uitoefende, terwijl u haar toch zelf gevraagd had om te informeren aangaande het gerechtelijk onderzoek tegen u (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 12). U beweerde voorts dat u op basis van het wetsartikel in de strafzaak tegen u vijf jaar gevangenisstraf riskeerde (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 23/06/2020, p. 12). U kon echter niet zeggen om welk wetsartikel het ging (zie notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 9). In uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u nog in strijd met uw eerdere verklaringen dat u op basis van dit artikel tot drie jaar gevangenisstraf kon krijgen (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 08/10/2020, p. 9)."

Deze overweging is pertinent en vindt steun in het administratief dossier, waarbij de gezegden van verzoeker duidelijk waren en niet voor interpretatie vatbaar. Zo verklaarde hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk en woordelijk dat het "artikel voorziet in vijf jaar gevangenisstraf" (notities, p. 12), terwijl hij tijdens het tweede persoonlijke onderhoud aangaf "het artikel spreekt van straf tot drie jaar". Opeens en voor het eerst in het verzoekschrift opwerpen dat de vervolgende autoriteit kan doen wat ze wil, een beschuldiging eruit pikken en daar een straf opplakken, doet geen afbreuk aan de aperte vaststelling dat verzoeker het telkens over een specifiek artikel had waarop een door hem genoemde straf tot vijf dan wel drie jaar staat. Dat hij niet gevraagd is naar de naam van de vrouw van zijn vriend is irrelevant, en dat niet gevraagd is naar de dienst waar ze specifiek werkte is een miskennis van de notities van het persoonlijk onderhoud waaruit duidelijk blijkt dat verzoeker op de vraag wat voor functie ze had antwoordde dat hij niet weet wat voor diensten er allemaal zijn bij het onderzoekscomité en dat ze een hoge functie heeft (notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 12).

2.3.6.8. Wat de weinig overtuigende verklaringen in verband met de afgelegde reisweg van Oekraïne naar België betreft, dient erop te worden gewezen dat een vlucht uit het land van herkomst en reis naar Europa ingrijpende en bepalende gebeurtenissen betreffen, die dermate afwijken van de alledaagsheid dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker beter op de hoogte zou zijn van de organisatie en het traject van zijn reis in een minibus gedurende drie dagen, dat hij hierover op een doorleefde, precieze en coherente wijze zou kunnen verhalen en dat het geenszins onredelijk is om van hem te verwachten dat hij zou kunnen aangeven langs welke landen en plaatsen hij gereden heeft. Met de loutere negatie van het voorgaande vermag verzoeker hieraan geen afbreuk te doen. Dat verzoeker verborgen zat en niet uit het raam kon kijken, is een blote bewering en doet aan het voorgaande geen afbreuk. Komt daar nog bij dat, om de redenen zoals aangegeven in de bestreden beslissing, kan worden vermoed dat verzoeker zijn paspoort bewust achterhoudt, aangezien hij zijn Wit-Russisch paspoort niet kan voorleggen en incoherente verklaringen aflegt over de reden daarvoor, hetgeen door

verzoeker niet wordt ontkracht in het verzoekschrift. Verzoeker gaf tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud duidelijk en ondubbelzinnig te kennen dat zijn paspoort werd afgenomen tijdens de arrestatie en opsluiting naar aanleiding van zijn deelname aan de actie in Kuropaty (notities, p. 8-9). Dat op de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken staat vermeld dat zijn “paspoort” bij de huiszoeking na zijn vertrek uit zijn land van herkomst in beslag werd genomen, terwijl het enkel “documenten” betrof, is geen ernstig betoog. De vragenlijst werd hem voorgelezen in het Russisch waarna hij het voor akkoord ondertekende. Het klopt dat hij bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud aangaf niet helemaal tevreden te zijn over de manier van vertalen en dat “*de betekenis is beetje veranderd*”, gelegen aan kwaliteit van vertaling door de tolk, maar hij haalt daarbij nergens aan dat “paspoort” verkeerd is weergegeven en dat hij “documenten” bedoelde. Dat het woord “paspoort” dus verkeerd vertaald zou zijn, kan verzoeker dan ook niet op dienstige wijze voor het eerst in zijn verzoekschrift opwerpen.

2.3.6.9. Waar verzoeker tot slot zijn vage en weinig overtuigende verklaringen over zijn vroegere oppositie-activiteiten vóór 2015 in het verzoekschrift tracht te verschonen door zich andermaal te beroepen op zijn geringe actieve steun, stipt de Raad aan dat van een partijlid dat verklaart vaak aanwezig geweest te zijn geweest bij betogingen en naar aanleiding daarvan gearresteerd te zijn geweest, wel degelijk verwacht kan worden dat hij zich nog concrete oppositie-activiteiten waaraan hij in het verleden deelnam kan herinneren, *quod non in casu*. De overige pertinente en in het administratief dossier steun vindende vaststellingen in dit verband laat verzoeker volledig ongemoeid, zodat deze bij gebrek aan dienstig verweer, onverminderd overeind blijven.

2.3.6.10. De overige door verzoeker neergelegde en nog niet besproken documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet dienstig en concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien zij door verzoeker niet op dienstige en concrete wijze worden aangevochten of betwist, door de Raad overgenomen.

2.3.6.11. Het komt aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. Gelet op voorgaande vaststellingen, wordt evenwel geen geloof gehecht aan het voorgehouden politiek activisme van verzoeker, waardoor de problemen die volgens hem hieruit zijn voortgekomen en die aanleiding gaven tot zijn vlucht, eveneens niet aannemelijk zijn. Wat zijn vervolgingen door het gerecht betreft, dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker ook op dit punt net als inzake zijn politieke activiteiten, in gebreke blijft om ter adstructie nuttige documenten neer te leggen en dat zijn verklaringen dienaangaande evenmin overtuigen.

2.3.6.12. Verzoeker slaagt er niet in zijn asielaanvraag aannemelijk te maken. Waar verzoeker aan de verwerende partij verwijt dat deze onvoldoende moeite doet om zijn beweringen te onderzoeken, dient verder te worden vastgesteld dat dit een loutere en aperte miskenning vormt van de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken van het dossier. Hieruit blijkt dat verzoekers situatie wel degelijk en terdege werd onderzocht. Verzoeker werd gehoord bij de Dienst Vreemdelingenzaken en kon er de vragenlijst invullen en verklaringen afleggen. Hij kreeg de kans om documenten bij te brengen. Bovendien kreeg hij de kans om zijn asielmotieven uitgebreid uiteen te zetten en toe te lichten gedurende twee persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal. Eveneens werd door het commissariaat-generaal de nodige informatie vergaard. De bestreden beslissing houdt met al deze elementen uitdrukkelijk rekening en is hierop geschraagd. Dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet (grondig) zou zijn onderzocht, kan bijgevolg bezwaarlijk ernstig worden genomen.

2.3.6.13. Mede gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar de huidige situatie op het vlak van mensenrechtenschendingen in Wit-Rusland voor het overige niet dienstig. Verzoeker werpt op dat hij bij terugkeer nooit nog een demonstratie kan bijwonen, zijn politieke overtuiging niet meer kan uiten en niet meer kan samenkomen met gelijkgestemden, zoniet loopt hij een grote kans op foltering en absoluut gevaar nu de “KGB” bezwarende informatie over hem heeft. Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker zijn beweringen dienaangaande niet staft of onderbouwt. Hoe dan ook maakt verzoeker, in acht genomen de hoger gedane vaststellingen, in het geheel niet aannemelijk en toont hij op generlei wijze aan dat, waar, wanneer, door wie, om welke reden, in welke omstandigheden of op welke wijze hij *in concreto* aan mensenrechtenschendingen zou dreigen te worden onderworpen. Verzoeker beperkt zich louter tot de verwijzing naar algemene landeninformatie, die geenszins betrekking heeft op zijn persoon en waarmee hij er niet in slaagt concreet aan te tonen dat hij in het vizier van de Wit-Russische overheid zou komen. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met

een louter algemene en ongefundeerde verwijzing naar de situatie op het vlak van mensenrechtenschendingen om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden geviséerd of vervolgd. Hij dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

2.3.6.14. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Waar verzoeker aanvoert dat het commissariaat-generaal in alle talen zwijgt waarom hem de subsidiaire beschermingsstatus niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het argument dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.3.7.2. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, niet aannemelijk is. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

2.3.7.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenwel niet aan dat er in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon impliceert.

2.3.7.4. Waar verzoeker verwijst naar de huidige duidelijke actuele situatie in Wit-Rusland, dient te worden opgemerkt dat verzoeker heel wat documenten bij zijn verzoekschrift voegt. Deze hebben evenwel betrekking op de betogingen waarvan niet is komen vast te staan dat hij eraan deelnam, op de schending van de persvrijheid en opsluitingen van journalisten en mensenrechtenactivisten en op het rekenen van Wit-Rusland tot de totalitaire staten. Hiermee toont verzoeker evenwel niet *in concreto* aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.9. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS